

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 8 lipca 2025 r.

DZP-1.93.2.2024.EJ

Decyzja Nr DZP-10/2025

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1, ust. 2, ust. 2a i ust. 2b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Robyg Construction sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (NIP: 5252450969, KRS: 0000329811) obejmującego okres luty 2024 r., marzec 2024 r., kwiecień 2024 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie luty 2024 r., marzec 2024 r., kwiecień 2024 r. przez Robyg Construction sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
 2. nakłada na Robyg Construction sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie administracyjną karę pieniężną w wysokości **62 272 zł** (słownie: sześćdziesiąt dwa tysiące dwieście siedemdziesiąt dwa złote) płatną do budżetu państwa w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.
- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów² w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 poz. 1790), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”.

² Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2024 r. poz. 1616), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

administracyjnego³ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża Robyg Construction sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie kosztami niniejszego postępowania w wysokości **614,10 zł** (słownie: sześćset czternaście złotych 10/100),
2. zobowiązuje Robyg Construction sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

³ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „kpa”.

Spis treści

I. Przebieg postępowania	4
II. Przedmiot postępowania	7
III. Ustalenia faktyczne	7
1. Strona postępowania	7
2. Zakres podmiotowy i przedmiotowy postępowania	8
3. Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne	9
3a. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych	10
3b. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	11
3c. Daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	15
3d. Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych i długość opóźnienia	15
IV. Ocena prawna	16
V. Kara pieniężna	21
1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej	21
2. Ustawowa przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary	25
3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej	25
3a. Maksymalna wysokość kary pieniężnej	26
3b. Miarkowanie kary pieniężnej	28
3c. Wysokość kary pieniężnej	33
VI. Koszty postępowania	34
VII. Pouczenie	35
VIII. Wykaz załączników do decyzji	37

Uzasadnienie

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu”), działając na podstawie art. 13c ust. 3 Ustawy, oraz danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Robyg Construction sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej także: „Strona” lub „Strona postępowania”).
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa Urzędu analiza prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania, w okresie kolejnych miesięcy luty 2024 r., marzec 2024 r., kwiecień 2024 r., może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając na podstawie art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 i 3 Ustawy, Prezes Urzędu postanowieniem z dnia 26 listopada 2024 r., wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Robyg Construction sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, obejmujące okres: luty 2024 r., marzec 2024 r., kwiecień 2024 r.
- (4) Pismem z 5 grudnia 2024 r., Prezes Urzędu, działając na podstawie art. 13f ust. 1 i ust. 2 oraz art. 13g ust. 1 Ustawy, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, wezwał Stronę postępowania do przekazania informacji i dowodów dotyczących zawieranych transakcji handlowych, zgodnie ze wskazanym zakresem, oraz rozliczeń z kontrahentami w okresie objętym postępowaniem, a także do przekazania informacji dotyczących okoliczności mogących mieć wpływ na odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy oraz okoliczności mogących mieć wpływ na wymiar kary, o których mowa w art. 13v ust. 2b Ustawy.
- (5) Pismem z 20 grudnia 2024 r. Strona wniosła o wydłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi na przywołane wezwanie, na co Prezes Urzędu wyraził zgodę pismem z dnia 23 grudnia 2024 r.
- (6) Pismem z 30 grudnia 2024 r. oraz pismem z 20 stycznia 2025 r. Strona postępowania odpowiedziała na wezwanie Prezesa Urzędu z 5 grudnia 2024 r. przekazując żądane informacje i dowody. Następnie, pismem z 27 stycznia 2025 r. Strona przedłożyła do każdego ze świadczeń pieniężnych wykazanych w podpisanej Tabeli nr 1 dane w zakresie: faktury, umowy o roboty budowlane, umowy handlowe, oferty/zamówienia, protokoły odbioru i

potwierdzenia przelewów[informacja chroniona informacja chroniona informacja chroniona
informacja chroniona informacja chroniona informacja chroniona informacja chroniona
informacja chroniona informacja chroniona informacja chroniona informacja chroniona
informacja chroniona informacja chroniona informacja chroniona]

(7) Następnie, Prezes Urzędu w celu weryfikacji przedłożonych danych wezwał wybranych kontrahentów Strony do złożenia wyjaśnień w związku ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Materiał dowodowy w niniejszym postępowaniu stanowiły odpowiedzi otrzymane od niżej wymienionych przedsiębiorców będących dostawcami usług/towarów na rzecz Strony:

- pismo z 3 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 4 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 2 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 4 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 5 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 6 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 3 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 6 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 2 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 2 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 7 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 4 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 3 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 4 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 4 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 4 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 7 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 7 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 16 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 14 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 22 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 24 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 24 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 22 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 23 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 28 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 28 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]

- pismo z 25 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 24 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 28 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 25 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 28 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 25 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 29 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 29 kwietnia 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 2 maja 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 9 maja 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 9 maja 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 14 maja 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 9 maja 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]
- pismo z 15 maja 2025 r. kontrahenta [informacja chroniona]

- (8) Pismem z dnia 3 czerwca 2025 r. Prezes Urzędu zawiadomił, w trybie art. 10 § 1 kpa, Stronę postępowania o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz pouczył o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od dnia doręczenia Stronie przywołanego pisma. Jednocześnie, kierując się treścią art. 9 kpa Prezes Urzędu przedstawił Stronie w powyższym zawiadomieniu szczegółowe ustalenia faktyczne w zakresie naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przekazując wraz z ww. zawiadomieniem Tabelę A oraz podstawę prawną dokonania ustaleń i poinformował o zamiarze nałożenia kary na Stronę postępowania oraz o uwzględnionych okolicznościach mających znaczenie dla obliczenia jej wysokości.
- (9) Pismem z dnia 28 maja 2025 r., doręczonym Prezesowi Urzędu w dniu 6 czerwca 2025 r., Strona poinformowała tut. Urząd o wypowiedzeniu pełnomocnictwa jednemu z ustanowionych pełnomocników, który prowadził korespondencję z tut. Urzędem wskazując przy tym na nowy adres do doręczeń dedykowany innemu z umocowanych pełnomocników.
- (10) Powyższe spowodowało konieczność ponownego przestania zawiadomienia, o którym mowa w art. 10 § 1 kpa wskazanemu pełnomocnikowi, co nastąpiło za pismem z dnia 9 czerwca 2025 r. Jednocześnie, kierując się treścią art. 9 kpa Prezes Urzędu przedstawił Stronie w powyższym zawiadomieniu szczegółowe ustalenia faktyczne w zakresie naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przekazując wraz z ww. zawiadomieniem Tabelę A oraz podstawę prawną dokonania ustaleń i poinformował o zamiarze nałożenia kary na Stronę postępowania oraz o uwzględnionych okolicznościach mających znaczenie dla obliczenia jej wysokości.

- (11) Strona w dniu 18 czerwca 2025 r. zapoznała się w siedzibie Urzędu z aktami postępowania, a następnie pismem z dnia 23 czerwca 2025 r. wniosła o wydłużenie terminu na ustosunkowanie się do zebranego materiału dowodowego do dnia 25 czerwca 2025 r.
- (12) Prezes Urzędu pismem z dnia 23 czerwca 2025 r. poinformował Stronę o pozytywnym rozpoznaniu tego wniosku.
- (13) Strona pismem z dnia 25 czerwca 2025 r. wypowiedziała się co do zebranych dowodów i materiałów zgromadzonych w toku postępowania przedstawiając wyjaśnienia w niniejszej sprawie oraz wniosła o uwzględnienie przesłanki odstąpienia lub miarkowania kary przy ustaleniu administracyjnej kary pieniężnej. Powyższe wnioski i twierdzenia Strony zostały opisane i rozpatrzone przez Prezesa Urzędu w ramach niniejszej decyzji.

II. Przedmiot postępowania

- (14) Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie czy w okresie objętym postępowaniem, tj. luty 2024 r., marzec 2024 r., kwiecień 2024 r. Strona postępowania nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 13b ust. 2 Ustawy, a zatem ustalenie, czy doszło do naruszenia przez Stronę zakazu administracyjnego, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy. W tym celu konieczne było ustalenie sumy wartości świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, które Strona spełniła po terminie lub których nie spełniła w tym okresie, pomimo upływu terminu zapłaty.

III. Ustalenia faktyczne

1. Strona postępowania

- (15) Prezes Urzędu ustalił, że Robyg Construction sp. z o.o. jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000329811. Jej głównym przedmiotem działalności jest realizacja projektów budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków. Kapitał zakładowy Strony należy w całości do podmiotu prywatnego.

Dowód: Odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców KRS na dzień 26 listopada 2024 r. [dokument nr 002]

Dowód: Odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców KRS na dzień 8 lipca 2025 r. [dokument nr 130.]

- (16) Prezes Urzędu ustalił na podstawie oświadczenia złożonego przez Stronę, że Strona w okresie objętym postępowaniem posiadała status dużego przedsiębiorcy.

2. Zakres podmiotowy i przedmiotowy postępowania

- (17) Na podstawie art. 2, art. 3 oraz art. 13b ust. 4 Ustawy, oraz w oparciu o zebrany materiał dowodowy, w tym: podpisaną przez Stronę Tabelę nr 1, pliki JPK_WB, faktury VAT potwierdzenia przelewów, umowy o roboty budowlane, umowy handlowe, oferty/zamówienia, protokoły odbioru, a także oświadczenia kontrahentów Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił zakres podmiotowy i przedmiotowy dla świadczeń pieniężnych badanych w toku postępowania.
- (18) Punktem wyjścia dla dokonywanych ustaleń faktycznych były informacje dotyczące świadczeń pieniężnych wynikających z zawartych przez Stronę transakcji handlowych. Zakres żądanych informacji został Stronie przekazany po wszczęciu postępowania wezwaniem z 5 grudnia 2024 r. W odpowiedzi na żądanie Prezesa Urzędu w trybie art. 13f Ustawy, Strona przedstawiła informacje w formie Tabeli nr 1 zawartej w pliku MS Excel pod nazwą „5252450969_20.01.2025.xlsx.”(dalej: „Tabela nr 1”) przekazanej przy piśmie z 20 stycznia 2025 r. oraz dokumenty do przekazanej Tabeli nr 1 za pismem Strony z 27 stycznia 2025 r.
- (19) Informacje zawarte w Tabeli nr 1 podlegały weryfikacji w oparciu o dowody przedłożone przez Stronę postępowania w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z 5 grudnia 2024 r. potwierdzające istnienie stanu zawarcia transakcji handlowej i wynikającej z niej konieczności spełnienia konkretnego świadczenia pieniężnego tj. wynagrodzenia za konkretną dostawę towaru lub wykonanie konkretnej usługi. W szczególności stan powyższy potwierdzają zgromadzone w ramach postępowania: podpisana przez Stronę Tabela nr 1, dane zawarte w wyciągach bankowych (przesłane tut. organowi w formie plików JPK_WB) oraz przekazane przez Stronę faktury VAT, potwierdzenia przelewów, umowy o roboty budowlane, protokoły odbioru i oświadczenia, umowy handlowe na zakupu materiałów i umowy o dostawę energii oraz oświadczenia kontrahentów złożone przez nich Stronie postępowania.
- (20) Informacje zawarte w Tabeli nr 1 podlegały również weryfikacji w oparciu o informacje i dokumenty przekazane przez kontrahentów Strony postępowania, wezwanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 13f ust.1 i ust. 2 Ustawy.
- (21) Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu uwzględnił świadczenia pieniężne, których zakres przedmiotowy określony został w wezwaniu Prezesa Urzędu z 5 grudnia 2024 r., w tym wynikających z transakcji handlowych zawartych od 8 grudnia 2022 r., a także przywołane poniżej przepisy Ustawy wskazujące, które świadczenia

pieniężne lub inne świadczenia o charakterze pieniężnym nie podlegają analizie w niniejszym postępowaniu, w tym:

- art. 3 pkt 1 i 2 Ustawy, który stanowi, że przepisów Ustawy nie stosuje się do długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2024 r. poz.794) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2024 r. poz. 1428) odpowiednio od dnia ogłoszenia upadłości albo od dnia otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego oraz umów, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2024 r. poz. 1646),
- art. 13b ust. 4 Ustawy, który stanowi, że przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija:
 - 1) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania,
 - 2) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej,
 - 3) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

(22) Mając na uwadze ramy czasowe niniejszego postępowania oraz brzmienie art. 13b ust. 2 Ustawy, z którego wynika, że nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dotyczy wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, Prezes Urzędu pominął w swoich ustaleniach świadczenia pieniężne, które nie były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, w tym:

- a) świadczenia pieniężne spełnione w całości przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 lutego 2024 r.,
- b) świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał 30 kwietnia 2024 r. lub później,
- c) świadczenia pieniężne spełnione w terminie.

3. Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne

(23) W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu, po rozpatrzeniu wyjaśnień Strony i odpowiedzi przekazanych przez jej kontrahentów, ustalił świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a które Strona postępowania spełniła po terminie zapłaty albo nie spełniła do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem pomimo upływu terminu zapłaty (dalej: „Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne”).

- (24) Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały zaprezentowane w Tabeli A stanowiącej załącznik do decyzji. Tabela A zawiera wykaz świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem i niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których terminowość ich spełnienia została oceniona względem terminów zapłaty wynikających z treści umów łączących Stronę z jej kontrahentami.
- (25) Ponadto w Tabeli A, w kolumnie oznaczonej nazwą „Kategoria zdarzenia” Prezes Urzędu zamieścił adnotacje, odnoszące się do szczególnych okoliczności dotyczących spełnienia danego świadczenia pieniężnego, które zostały szczegółowo opisane w treści niniejszej decyzji.

3a. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych

- (26) Zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 4 pkt 1a Ustawy - świadczeniem pieniężnym jest wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej, czyli w umowie, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością (art. 4 pkt 1 Ustawy).
- (27) Na podstawie analizy oznaczeń form prawnych kontrahentów i ich numerów identyfikacji podatkowej wskazanych w Tabeli nr 1 Prezes Urzędu ustalił, że kontrahentami Strony postępowania w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne były podmioty, do których stosuje się przepisy Ustawy (art. 2).

Dowód: podpisana przez Stronę Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 20 stycznia 2025 r. [dokument nr 012.01]

- (28) **Dowód:** Faktury VAT stanowiące załączniki do pisma Strony z 27 stycznia 2025 r. [dokumenty nr 017-020]

- (29) Z zebranego materiału dowodowego, w tym: podpisanej Tabeli nr 1, faktur, umów handlowych, umów o roboty budowlane, zamówień/ofert, protokołów odbioru wynika, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. dostawę konkretnego towaru lub wykonanie konkretnej usługi. W związku z powyższym wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów o charakterze odpłatnym i zostały zawarte w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością.

Dowód: podpisana przez Stronę Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 20 stycznia 2025 r. [dokument nr 012.01]

- (30) **Dowód:** Umowy, faktury VAT, protokoły odbioru, potwierdzenia przelewów [dokumenty nr 017-020]

- (31) Biorąc pod uwagę powyższe Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zaprezentowane w Tabeli A stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy.

3b. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (32) Podstawę do ustalenia terminu zapłaty każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego oraz w konsekwencji długości opóźnienia w spełnieniu każdego z nich, stanowi termin zapłaty uzgodniony przez strony transakcji handlowych w zakresie, w jakim nie był on sprzeczny z przepisem art. 7 ust. 2a, art. 7 ust. 4 i art. 9 ust. 1 i 2 Ustawy.
- (33) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania była zobowiązana do spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w terminach zapłaty wskazanych w Tabeli A stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.
- (34) W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadął na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego⁴.
- (35) W zakresie terminów zapłaty uzgodnionych przez strony transakcji handlowych, Prezes Urzędu wziął pod uwagę terminy zapłaty wskazane przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 (kolumna 19). Strona miała przy tym prawny obowiązek wskazania terminów prawidłowych, tj. wynikających z treści stosunków prawnych łączących Stronę z jej dostawcami (towarów i usług). Wskazane przez Stronę terminy zapłaty zostały poddane weryfikacji w oparciu o zebrane w sprawie dowody, w szczególności faktury VAT, umowy o roboty budowlane, ogólne warunki umowy, umowy handlowe, oferty/zamówienia, protokoły odbioru oraz wyjaśnienia i informacje przekazane przez kontrahentów Strony. W efekcie ww. weryfikacji, w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wykazanych w Tabeli A w pozycjach od 124 do 130, Prezes Urzędu ustalił inne terminy wymagalności, niż te wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1. Strona pismem z 25 czerwca 2025 r. złożyła wyjaśnienia odnośnie świadczeń pieniężnych wskazanych w lp. 124-130, jednakże nie przedstawiła dowodów, które potwierdzałyby te wyjaśnienia, a co za tym idzie mogłyby stać się podstawą argumentacji stojącej w kontrze wobec dokumentów i oświadczeń przedłożonych przez kontrahentów Strony postępowania w omawianym zakresie. Tym samym, ustaleń dla świadczeń w pozycjach od 124-130 dokonano przede wszystkim na podstawie ww. wyjaśnień i dokumentów złożonych przez kontrahentów Strony postępowania.

⁴ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2024 r. poz. 1061), dalej: „k.c”.

- (36) W odniesieniu do świadczenia pieniężnego zawartego w Tabeli A pod pozycją 124 należy wskazać, że świadczenie to wynikało z faktury nr [informacja chroniona] wystawionej na rzecz Strony przez spółkę [informacja chroniona]. W treści Tabeli nr 1, w kolumnie „Uwagi” Strona wskazała, że termin zapłaty powinien być liczony od 24 stycznia 2024 r. tj. od daty dostarczenia Stronie oświadczenia. W toku postępowania ustalono, że owym dokumentem miało być oświadczenie dot. zarejestrowania tej spółki jako podatnik „VAT czynny”. W istocie oświadczenie to zostało przesłane Stronie we wskazanej dacie, jednak z treści łączącego Stronę postępowania z ww. spółką stosunku prawnego nie wynikało, aby dokument ten był wymagany mocą zawartej umowy. Wskazać bowiem należy, że z treści pkt 1 Załącznika do umowy zawartej z tym podmiotem w dniu 16 października 2023 r. wynikało wprost, że kontrahent Strony miał oświadczyć, że znajduje się w wykazie podmiotów, o którym mowa w art. 96b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług⁵. W pkt 2 ww. załącznika wskazano natomiast, że podmiot ten był obowiązany do natychmiastowego poinformowania Strony (pod rygorem kary umownej) o jego wykreśleniu z tzw. „białej listy podatników VAT”, zmiany w wykazie rachunku rozliczeniowego, albo wykreślenia z ww. listy tego rachunku. Tego typu zdarzenia w niniejszej sprawie nie wystąpiły. Co więcej, w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu, kontrahent Strony słusznie wskazał, że złożenie takiego oświadczenia nie wynikało ani z zawartej umowy, ani z przepisów prawa. Tym samym trudno dopatrywać się podstaw ku temu, aby poczynić ustalenia co do rozpoczęcia biegu terminu zapłaty innego, aniżeli - zgodnie z umową - data otrzymania faktycznie wymaganej dokumentacji. W związku z powyższym Prezes Urzędu nie podzielił argumentacji Strony i włączył to świadczenie w poczet Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.

Dowód: odpowiedź kontrahenta [informacja chroniona] na wezwanie Prezesa Urzędu [dokument nr 058]

- (37) W przypadku świadczenia zawartego w Tabeli A z lp. 125 wskazać należy, że odnosi się ono do faktury o nr [informacja chroniona] wystawionej na rzecz Strony przez przedsiębiorcę działającego pod firmą [informacja chroniona]. W treści Tabeli nr 1 Strona, w kolumnie „Uwagi” wskazała, że termin zapłaty powinien być liczony od 4 marca 2024 r., tj. od daty doręczenia Stronie protokołu. Z odpowiedzi ww. kontrahenta na wezwanie Prezesa Urzędu wynika jednak, że doręczenie wymaganego dokumentu nastąpiło 2 lutego 2024 r. Tym samym prawidłowym terminem zapłaty powinien być 3 marca 2024 r., zgodnie z łączącą strony umową z dnia 15 września 2023 r. Mając na uwadze, że ww. termin przypadał na niedzielę, zgodnie z art. 115 k.c. termin zapłaty finalnie przypadł na 4 marca 2024 r. Z uwagi

⁵ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361), dalej: „Ustawa VAT”.

na spełnienie tego świadczenia przez Stronę dopiero 15 marca 2024 r. Prezes Urzędu włączył to świadczenie w poczet Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.

Dowód: odpowiedź kontrahenta [informacja chroniona] na wezwanie Prezesa Urzędu [dokument nr 100]

- (38) W odniesieniu do świadczenia pieniężnego zawartego w Tabeli A z lp. 126 to dotyczy faktury o nr [informacja chroniona] wystawionej na rzecz Strony przez [informacja chroniona]. W treści Tabeli nr 1 w kolumnie „Uwagi” Strona wskazała, że 30 dniowy termin zapłaty powinien być liczony od 19 kwietnia 2024 r., tj. od daty dostarczenia kompletu wymaganych dokumentów zgodnie z umową. Z odpowiedzi ww. kontrahenta na wezwanie Prezesa Urzędu wynika jednak, że komplet dokumentów został Stronie doręczony drogą wiadomości elektronicznej 4 marca 2024 r., czego Strona miała nie kwestionować. Co więcej, Strona nawet w Tabeli nr 1 wskazała, że datą wpływu dowodu zakupu był 4 marca 2024 r. Prezes Urzędu pozyskując zatem od ww. spółki wyjaśnienia w tej sprawie nie dał wiary oświadczeniu, które Strona przedłożyła do postępowania, w którym to oświadczeniu, już po wszczęciu postępowania wobec Strony, ww. spółka oświadczyła Stronie, że komplet dokumentów dostarczyła Stronie 19 kwietnia 2024 r. Za wiarygodne bowiem Prezes Urzędu uznał wyjaśnienie kontrahenta złożone w odpowiedzi na skierowane do niego wezwanie, w którym został on pouczone o treści art. 13t ust. 1 pkt 1 Ustawy. Tym samym, Prezes Urzędu włączył to świadczenie w poczet Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.

Dowód: odpowiedź kontrahenta [informacja chroniona] na wezwanie Prezesa Urzędu [dokument nr 114]

- (39) W przypadku świadczeń pieniężnych z lp. 127 i 128 to wynikały one z faktur o nr odpowiednio: [informacja chroniona], wystawionych na rzecz Strony przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą pod firmą [informacja chroniona], w treści Tabeli nr 1, w kolumnie „Uwagi” Strona wskazała, że w odniesieniu do pierwszego z wymienionych przypadków komplet dokumentów warunkujących rozpoczęcie biegu terminu zapłaty został dostarczony Stronie 7 maja 2024 r., a w drugim przypadku 3 kwietnia 2024. Na potwierdzenie powyższego Strona przestała do postępowania oświadczenia złożone Stronie przez ten podmiot już po wszczęciu wobec Strony niniejszego postępowania, zgodnie z którym to oświadczeniem (datowanym na 31 grudnia 2024 r.) komplet dokumentów miał zostać Stronie doręczony w 7 maja 2024 r. (w odniesieniu do świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [informacja chroniona]). Analogiczne oświadczenie podmiot ten złożył Stronie w relacji do drugiego z wymienionych świadczeń, w którym wskazano, że komplet dokumentów został Stronie doręczony 3 kwietnia 2024 r. W toku postępowania Prezes Urzędu zweryfikował i te okoliczności wzywając ww. podmiot do złożenia w tym zakresie wyjaśnień,

pouczając go o treści art. 13t ust. 1 pkt 1 Ustawy. Podmiot ten udzielając odpowiedzi nie potwierdził tez, które przedstawiła Strona postępowania, lecz dołączył dokumentację z której wynikało, że komplet dokumentacji został Stronie doręczony w wymaganej umowami formie elektronicznej w dniach odpowiednio: 5 marca 2024 r. (dot. świadczenia z lp. 127) i 6 marca 2024 r. (dot. świadczenia z lp. 128). Co więcej, ww. daty znajdują swoje potwierdzenie w Tabeli nr 1 przesłanej przez Stronę w zakresie dat wpływów dowodów zakupów. Tym samym Prezes Urzędu nie podzielił stanowiska Strony w ww. zakresie lecz za wiarogodne uznał wyjaśnienia i dowody przedstawione przez wzywany podmiot. Z tego też względu włączono i te świadczenia w poczet Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.

Dowód: odpowiedź kontrahenta [informacja chroniona] na wezwanie Prezesa Urzędu [dokument nr 091]

- (40) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych z lp. 129 i 130 to ustalono, że wynikały one z faktur o nr [informacja chroniona] wystawionych na rzecz Strony przez [informacja chroniona]. Strona, w Tabeli nr 1 w kolumnie „Uwagi” wskazała, że komplet dokumentów warunkujący rozpoczęcie biegu terminu zapłaty został Stronie doręczony odpowiednio 13 marca 2024 r. i 22 kwietnia 2024 r. W celu weryfikacji ww. faktów Prezes Urzędu skierował do współników ww. spółki cywilnej wezwanie, pouczając ich o treści art. 13t ust. 1 pkt 1 Ustawy. W odpowiedzi otrzymano informację o tym, że faktury zostały Stronie doręczone odpowiednio w dniach 2 lutego 2024 r. i 6 marca 2024 r., aczkolwiek do skierowanych wiadomości e-mail nie dołączono wymaganych oświadczeń. Wskutek prowadzonej przez przedstawicieli Strony korespondencji brakujące dokumenty odnoszące się do ww. świadczeń pieniężnych zostały dostane w dniach odpowiednio 5 lutego 2024 r. i 13 marca 2024 r., co stoi w sprzeczności z informacjami jakie Strona wskazała w Tabeli nr 1. Tym samym Prezes Urzędu nie podzielił stanowiska Strony w ww. zakresie lecz za wiarogodne uznał wyjaśnienia i dowody przedstawione przez wzywany podmiot. Z tego też względu włączono i te świadczenia w poczet Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.

Dowód: odpowiedź kontrahenta [informacja chroniona] na wezwanie Prezesa Urzędu [dokument nr 095]

- (41) Wobec powyższego, Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zawarte w Tabeli A były wymagalne w okresie objętym postępowaniem zgodnie z danymi zawartymi w materiale dowodowym tj. podpisaną przez Stronę Tabelą nr 1 i przekazanymi przez Stronę dokumentami (fakturami, umowami, protokołami odbioru) oraz oświadczeniami kontrahentów Strony postępowania.

3c. Daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (42) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, że część z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych została spełniona przez Stronę po terminie zapłaty w okresie objętym postępowaniem. Daty spełnienia tych świadczeń pieniężnych zgodnie ze zgromadzonym materiałem dowodowym zostały wskazane w Tabeli A.
- (43) Strona postępowania spełniała Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne przelewem bankowym na rachunki bankowe kontrahentów.

Dowód: Pliki JPK_WB [dokumenty nr 009.02]

Dowód: Potwierdzenia przelewów stanowiące załączniki do pisma Strony z 27 stycznia 2025 r. [dokumenty nr 017-020]

- (44) W przypadku zapłaty przelewem bankowym jako datę spełnienia Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego (datę zapłaty) wskazano datę operacji na rachunkach bankowych zgodnie z informacjami zawartymi w plikach JPK_WB i w potwierdzeniach dokonania pojedynczych przelewów.

Dowód: Pliki JPK_WB [dokumenty nr 009.02]

Dowody: Potwierdzenia przelewów stanowiące załączniki do pisma Strony z 27 stycznia 2025 r. [dokumenty nr 017-020]

3d. Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych i długość opóźnienia

- (45) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania była zobowiązana do zapłaty na rzecz kontrahentów wynagrodzenia za dostawę konkretnego towaru lub wykonanie konkretnej usługi w transakcjach handlowych w wysokości wynikającej z zawartych umów i wystawionych na ich podstawie faktur VAT, wykazanych przez Stronę w Tabeli nr 1.

Dowód: podpisana przez Stronę Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 20 stycznia 2025 r. [dokument nr 012.01]

- (46) **Dowód:** Faktury VAT stanowiące załącznik do pisma Strony z 27 stycznia 2025 r. [dokumenty nr 017-020]

- (47) W odniesieniu do Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych Prezes Urzędu każdorazowo ustalał wartość wymagalnego świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie lub niespełnionego w okresie objętym postępowaniem. W przypadku uwzględnienia pomniejszenia kosztów lub rozliczenia kaucji gwarancyjnej, Prezes Urzędu uwzględnił te wyjaśnione różnice ustalając wartość każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wskazaną w Tabeli A oraz każdorazowo stosując przy takim świadczeniu pieniężnym odpowiednią adnotację w kolumnie „Kategoria zdarzenia”.

(48) Mając na uwadze ustaloną w Tabeli A dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego, długość opóźnienia w jego spełnieniu, a także treść art. 13v ust. 2 Ustawy określającego sposób obliczenia maksymalnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu obliczył poszczególne sumy wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, mieści się w poszczególnych przedziałach, tj.:

- (WŚ1) nie przekracza 30 dni - [informacja chroniona]
- (WŚ2) wynosi od 31 do 60 dni - [informacja chroniona]
- (WŚ3) wynosi od 61 do 120 dni - [informacja chroniona]
- (WŚ4) wynosi od 121 do 365 dni - [informacja chroniona]
- (WŚ5) przekracza 365 dni - [informacja chroniona]

(49) W związku z powyższym, suma wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co do których Prezes Urzędu ustalił w niniejszym postępowaniu, że zostały one spełnione przez Stronę postępowania po terminie lub nie zostały przez nią spełnione do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem wynosi [informacja chroniona]

IV. Ocena prawna

(50) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym w zakresie prowadzenia postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych wobec podmiotów, o których mowa w art. 2 Ustawy zgodnie z legitymacją zawartą w art. 13c ust. 1 Ustawy.

(51) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.

(52) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.

(53) Zgodnie z art. 13c ust. 1 Ustawy, Prezes Urzędu prowadzi postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych wobec podmiotów, o których mowa w art. 2 Ustawy, niebędących podmiotami publicznymi. Mając na względzie

treść powyższych przepisów oraz treść art. 2 pkt 1 Ustawy, do którego one odsyłają, należy stwierdzić, że podmiotami, w stosunku do których może być prowadzone postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i które są adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy są m.in. przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców⁶, o ile nie są oni podmiotami publicznymi.

- (54) Zgodnie z art. 4 ust. 1 Ustawy Prawo przedsiębiorców przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Działalnością gospodarczą z kolei - zgodnie z art. 3 Ustawy Prawo przedsiębiorców jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.
- (55) Przez podmiot publiczny natomiast, zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 2 Ustawy, należy rozumieć podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych⁷.
- (56) W toku niniejszego postępowania ustalono, że Robyg Construction jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, a zatem osobą prawną, wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS i prowadzi we własnym imieniu, w sposób ciągły, zorganizowaną działalność zarobkową. Strona postępowania jako spółka prawa handlowego prowadząca działalność gospodarczą, jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 Ustawy Prawo przedsiębiorców, a zatem podmiotem, o którym mowa w art. 2 pkt 1 Ustawy. Jednocześnie, kapitał zakładowy Strony postępowania należy w całości do podmiotu prywatnego, a zatem Strona postępowania nie należy do żadnej z kategorii podmiotów wymienionych w art. 4 Ustawy Prawo zamówień publicznych. W związku z tym nie posiada statusu podmiotu publicznego.
- (57) Biorąc pod uwagę powyższe, Robyg Construction sp. z o.o. jest adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, może być stroną prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a także adresatem wydanej w wyniku jego przeprowadzenia decyzji administracyjnej.
- (58) Transakcja handlowa zgodnie z treścią art. 4 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością.

⁶ Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2024 r. poz. 236 ze zm.), dalej także: „Ustawa Prawo przedsiębiorców”.

⁷ Dz. U. z 2024 r. poz. 1320; dalej: „Ustawa Prawo zamówień publicznych”.

- (59) Świadczenia pieniężne, w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych. Pojęcie to wyznacza zatem zakres przedmiotowy postępowania i dokonywanych w nim ustaleń.
- (60) Mając na uwadze definicję transakcji handlowej wskazaną w treści art. 4 pkt 1 Ustawy, stwierdzić należy, że każda odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi - w przypadkach, w których dane zamówienie wynikało z uprzednio zawartej umowy ramowej również stanowi transakcję handlową. Odrębną transakcją handlową jest zatem każda umowa jednorazowa zawierana na podstawie umowy ramowej, każde zamówienie/zlecenie składane na podstawie takiej umowy i dostawa każdej partii towaru, etap wykonania usługi za które uzgodniono wynagrodzenie.
- (61) Mając na uwadze powyższe, świadczenie pieniężne stanowi zapłatę, a zatem wyrażony w pieniądzu ekwiwalent za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. za każdą dostawę towaru lub wykonanie każdej usługi, czy też dzieła lub ich części, wynikający z wykonania umów posiadających następujące cechy:
- są odpłatne - ekwiwalentem świadczenia niepieniężnego jest w nich płatność, czyli wynagrodzenie wyrażone w pieniądzu,
 - przedmiotem uzgodnionego w nich świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług,
 - ich stronami są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy,
 - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (62) Przepis art. 7 ust. 2 Ustawy formułuje ogólną zasadę, zgodnie z którą termin zapłaty za towary i usługi nie może przekraczać 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi. Uzgodnione terminy zapłaty nie mogą przekraczać maksymalnych terminów zapłaty, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, które uzależniają zakres swobody kontraktowej stron transakcji handlowych w tym zakresie od wielkości prowadzonego przez te strony przedsiębiorstwa.
- (63) Na podstawie art. 13 ust. 2 Ustawy, zamiast postanowień umowy ustalających terminy zapłaty z naruszeniem ww. przepisów stosuje się terminy zapłaty ustalone zgodnie z zasadami określonymi w art. 13 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 Ustawy, tzn. stosuje się terminy zapłaty wynoszące 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy.

- (64) Zgodnie z art. 9 ust. 1 Ustawy jeżeli strony transakcji handlowej przewidziały w umowie zbadanie towaru lub usługi celem potwierdzenia zgodności towaru lub usługi z umową, ustalony w umowie termin tego badania nie może być rażąco nieuczciwy wobec wierzyciela i nie może przekraczać 30 dni, licząc od dnia otrzymania towaru lub usługi.
- (65) Zgodnie z zasadą swobody umów, wyrażoną w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać obowiązujących ustaw, w tym przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.
- (66) Odnośnie kwestii wymagalności świadczenia pieniężnego, to zaznaczyć należy, że w rozumieniu art. 13b Ustawy trzeba ją powiązać z upływem terminu spełnienia świadczenia, czyli w przypadku świadczenia pieniężnego z upływem terminu jego zapłaty. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 30 sierpnia 2006 r., (sygn. akt II CSK 90/06, OSNC 2007, nr 6, poz. 92): „Wymagalność roszczenia nie została w prawie cywilnym zdefiniowana, powszechnie jednak przyjmuje się, że wyraża ona stan, w którym, obiektywnie rzecz ujmując, wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności. Początek wymagalności roszczenia nie daje się formułować w regułę ogólną, ponieważ dla różnych stosunków prawnych i dla różnych roszczeń może być zróżnicowany. Określa go każdorazowo konkretna wierzytelność oraz treść, charakter lub właściwości zobowiązania, z którego wierzytelność się wywodzi.”
- (67) Mając na uwadze powyższe, dla stwierdzenia, czy doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w toku niniejszego postępowania niezbędne było wykazanie kumulatywnego spełnienia poniższych przesłanek:
- posiadanie przez Stronę postępowania statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 pkt 1 Ustawy w związku z 4 ust. 1 Ustawy Prawo przedsiębiorców,
 - nieposiadanie przez Stronę postępowania statusu podmiotu publicznego,
 - zawieranie transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy, w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością,
 - nadmierne opóźnianie się przez Stronę postępowania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem - stosownie do art. 13b Ustawy.
- (68) Jednocześnie należy stwierdzić, że ustalenie naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania wymaga wykazania, że Strona postępowania była zobowiązana do spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, które:

- 1) stanowią świadczenia pieniężne (w transakcjach handlowych) w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, do których odnosi się zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych (do których ma zastosowanie Ustawa), tj. takie, które:
 - a. wynikają z transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z podmiotami wskazanymi w art. 2 Ustawy,
 - b. nie są wyłączone z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie jej art. 3,
 - 2) nie podlegały pominięciu stosownie do art. 13b ust. 4 Ustawy,
 - 3) były wymagalne w okresie objętym postępowaniem,
 - 4) zostały spełnione po terminie albo nie zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem,
 - 5) ich suma wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.
- (69) Spełnienie wskazanych przesłanek jest konieczne do ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania. Popętnienie deliktu administracyjnego jest bowiem powiązane z obiektywnym stanem opóźnienia, niezależnym od jego przyczyn.
- (70) Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie - odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter odpowiedzialności obiektywnej chyba, że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy⁸. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam fakt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowania sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.
- (71) Biorąc pod uwagę treść zakazu wyrażoną w normie prawnej zawartej w przepisach art. 13b Ustawy, odpowiedzialność za naruszenie tego zakazu ma charakter obiektywny. Zgodnie z jej treścią, o naruszeniu zakazu decyduje spełnienie obiektywnych przesłanek wskazanych w Ustawie poprzez osiągnięcie określonego pułapu opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. O obiektywnym charakterze odpowiedzialności decyduje m.in. odwołanie się w opisie znamion deliktu do obiektywnego zachowania polegającego na opóźnieniu. Na odpowiedzialność tą nie ma zatem wpływu stopień zawinienia podmiotu naruszającego prawo, okoliczności naruszenia zakazu, czy też motywacja sprawcy lub skala naruszeń.

⁸ M. Jabłoński, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2020, wyd. 29, Legalis, I. Sepiolo-Jankowska, Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów finansowych, Prokuratura i Prawo 1, 2020, s. 83 i nast., wyrok TK z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50, wyrok TK z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, nr 3, poz. 26.

- (72) Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały ustalone przy uwzględnieniu przepisów Ustawy określających zakres podmiotowy i przedmiotowy, o którym mowa w pkt III. 2. niniejszej decyzji. Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej wyrażonej w polskich złotych w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego. Uzgodnione przez strony tych umów świadczenia niepieniężne polegały na odpłatnej dostawie konkretnych towarów lub odpłatnym świadczeniu konkretnych usług. Stronami tych umów były podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy. Prezes Urzędu ustalił ponadto, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały udokumentowane fakturami co świadczy o tym, że wynikały one z umów tj. transakcji handlowych zawieranych w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością. W związku z tym wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych. Jednocześnie, zgromadzony materiał dowodowy potwierdza, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wskazane w Tabeli A były wymagalne w okresie objętym postępowaniem.
- (73) W wyniku weryfikacji materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie stwierdzono, że przedłożone przez Stronę postępowania dokumenty, pliki danych, zestawienia oraz pozyskane przez Prezesa Urzędu oświadczenia i wyjaśnienia od kontrahentów Strony na podstawie art. 13f ust. 1 i ust.2 Ustawy, potwierdzają spełnianie świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania po terminie w okresie 3 kolejnych miesięcy luty 2024 r., marzec 2024 r., kwiecień 2024 r. Suma wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co do których Prezes Urzędu ustalił w niniejszym postępowaniu, że zostały one spełnione przez Stronę postępowania po terminie lub nie zostały przez nią spełnione okresie 3 kolejnych miesięcy luty 2024 r., marzec 2024 r., kwiecień 2024 r. wynosi [informacja chroniona] co przekracza próg określony art. 13b ust. 2 Ustawy.
- (74) Mając na uwadze powyższe, w niniejszej sprawie Prezes Urzędu stwierdził, że w okresie objętym postępowaniem, tj. luty 2024 r., marzec 2024 r., kwiecień 2024 r. Strona naruszyła zakaz ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, a zatem popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych.

V. Kara pieniężna

1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej

- (75) Zgodnie z art. 13v ust. 1 Ustawy - w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu może nałożyć na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.

- (76) Użyte przez ustawodawcę sformułowanie, że „Prezes Urzędu może nałożyć” oznacza, że decyzje w tym względzie mieszczą się w ramach tzw. uznania administracyjnego. Uznanie administracyjne jest konstrukcją prawną pozwalającą organowi administracji publicznej na wybór konsekwencji prawnych zaistnienia stanu faktycznego, do którego odnosi się hipoteza normy prawnej. A zatem, przedmiotem uznania w rozpoznawanej sprawie jest określenie skutku prawnego w postaci nałożenia kary pieniężnej bądź jej nienakładania.
- (77) Ocena, czy w konkretnej sprawie występują okoliczności uzasadniające nałożenie kary pieniężnej, została pozostawiona organowi. W tym przypadku to Prezes Urzędu kształtuje politykę wymiaru kar wobec przedsiębiorców, znając specyfikę rynku i problemy związane z nadmiernym opóźnianiem się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych. Nie oznacza to jednak dowolności, bowiem rozstrzygnięcie w tym zakresie wymaga uzasadnienia i podlega kontroli sądowno-administracyjnej.
- (78) Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 20 stycznia 2022 r., sygn. akt III OSK 4872/21 (opubl. LEX nr 3290511), uznanie administracyjne oznacza przyznanie organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej. Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania administracyjnego musi mieścić się w granicach zakreślonych przez art. 7 k.p.a., tj. organ powinien dążyć do wyjaśnienia prawdy obiektywnej i załatwić sprawę z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu strony. Zarówno pojęcia interesu społecznego, jak i słusznego interesu strony nie zostały ustawowo zdefiniowane, co powoduje, że treść nadaje im organ orzekający. Z reguły interes indywidualny nie pokrywa się z interesem społecznym.
- (79) Przy czym, zasada określona w art. 7 in fine k.p.a. nakazująca organom uwzględniać interes społeczny i słuszny interes obywateli przy wydawaniu decyzji uznaniowej, nie daje prymatu żadnej z powyższych wartości. Ustawodawca w art. 7 k.p.a. nie określił hierarchii tych wartości, ani też zasad rozstrzygania kolizji pomiędzy interesem społecznym i słusznym interesem strony, (tak też: A. Wróbel [w:] M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX/el. 2022, art. 7).
- (80) Przesłanka słusznego interesu strony, aczkolwiek niezdefiniowana, wskazuje, że nie chodzi w niej o każdy interes strony (a więc chęć uzyskania rozstrzygnięcia organu administracji publicznej o treści zgodnej z wolą strony), ale wyłącznie o interes zgodny przede wszystkim z prawem i zasadami współżycia społecznego. Słuszny interes strony musi być interesem znajdującym oparcie w obowiązujących przepisach prawa, bowiem zasada praworządności, wyrażona w art. 6 k.p.a., zobowiązuje organy administracji do działania na podstawie

przepisów prawa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 30 lipca 2021 r., III OSK 3755/21, opubl. LEX nr 3217829).

- (81) Uznanie interesu za słuszny powinno wynikać z obiektywnej oceny sytuacji, a nie z własnego przekonania strony opartego na poczuciu krzywdy i nierówności (wyrok NSA z 20 maja 1998 r., I SA/Ka 1744/96, LEX nr 33416). Poza tym nie można uznać, iż interes strony jest słuszny, jeżeli godzi on zarazem w interes społeczny (wyrok NSA z 23 czerwca 1995 r., SA/Wr 2744/94, LEX nr 26845).
- (82) Jednocześnie należy podkreślić, że odstępstwo od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest karanie za stwierdzony delikt administracyjny, a nie odstępowanie od ukarania. Możliwość zwolnienia z kary - pomimo naruszenia przepisów ustawy - może znaleźć uzasadnienie jedynie w wyjątkowych sytuacjach (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 grudnia 2020 r., sygn. akt II GSK 855/20, LEX nr 3115072).
- (83) Podobnie przyjmuje się w orzecznictwie sądowym na gruncie decyzji Prezesa Urzędu o nałożeniu kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, kary pieniężne nakładane z tytułu naruszenia zakazów określonych w ustawie mają wprowadzić charakter fakultatywny, jednak odstąpienie od nałożenia kary powinno następować w wyjątkowych przypadkach, gdy nawet wymierzenie kary w wysokości symbolicznej stanowiłoby dla przedsiębiorcy znaczącą dolegliwość, pozostającą w rażącej sprzeczności ze stopniem winy przedsiębiorcy oraz szkodliwością stwierdzonej praktyki dla interesów konsumentów (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 marca 2015 r. VI ACa 539/14 LEX nr 1667658 oraz wyrok S.A. z 26 kwietnia 2013 r. VI ACa 1539/12 LEX nr 1369418). Zasady te - ze względu na zbliżoną konstrukcję normatywną kary - można odpowiednio odnieść do kar administracyjnych wymierzanych przez Prezesa Urzędu w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (84) Prezes Urzędu zważył, że administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy pełni funkcję prewencyjno-wychowawczą, mającą na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i jego postaw wobec prawa poprzez wychowywanie (prewencję pozytywną) i powstrzymywanie od naruszenia prawa (prewencję negatywną)⁹. Związane jest to z realizacją celów Ustawy - kształtowania kultury terminowych płatności i przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce.

⁹ Zob. A. Piszcz, *Sankcje w polskim prawie antymonopolowym*, Białystok 2013 s. 59 - 60.

Nadto, jej funkcja wyraża się również w zapobieganiu kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, poprzez uczynienie takiego zachowania nieopłacalnym.

- (85) W nauce prawa i orzecznictwie wskazuje się, że administracyjne kary pieniężne - w odróżnieniu od środków karnych - pełnią przede wszystkim funkcję prewencyjną, a ich funkcja represyjna - chociaż nie jest negowana - nie pełni roli pierwszoplanowej¹⁰. Jak podkreśla się w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego - administracyjne kary pieniężne są środkami mającymi na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków wobec państwa, zapewniają zatem realizację wykonawczo-zarządzających zadań administracji. Przez zapowiedź negatywnych konsekwencji, jakie nastąpią w wypadku naruszenia obowiązków określonych w ustawie albo w decyzji administracyjnej, motywują adresatów do wykonywania ustawowych obowiązków¹¹.
- (86) Uzasadnieniem wprowadzenia karalności deliktu administracyjnego, jakim jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych było przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Z tych względów - oprócz instrumentów prywatnoprawnych - ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie administracyjnych kar pieniężnych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się ze spełnianiem swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. Celem przywołanej zmiany legislacyjnej była poprawa sytuacji nieokreślonego kręgu wierzycieli, poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego - przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.
- (87) Biorąc pod uwagę powyższe, nałożenie kary w okolicznościach niniejszej sprawy jest w pełni uzasadnione. W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił bowiem, że Strona popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. W jego wyniku, w okresie objętym postępowaniem podmioty wymienione w Tabeli A nie otrzymały bądź otrzymały po terminie zapłaty należne im świadczenia pieniężne za dostarczone towary lub wykonane usługi. Łączna wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wyniosła [informacja chroniona].
- (88) W ocenie Prezesa Urzędu, biorąc pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, nałożenie kary w niniejszym postępowaniu jest uzasadnione i celowe. Biorąc pod uwagę powyższe, skala opóźniania się przez Stronę postępowania z zapłatą za dostarczone towary i usługi

¹⁰ R. Stankiewicz, Komentarz do art. 189B (w:) R. Hausner, Kodeks Postępowania Administracyjnego Komentarz. Wydanie 7, Legalis/el. 2021.

¹¹ Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, Nr 3, poz. 26.

w analizowanym okresie - wyrażająca się kwotą zaległości, liczbą niezapłaconych w terminie faktur oraz liczbą podmiotów dostawców/wierzycieli, których interes ekonomiczny został naruszony, pozwala na stwierdzenie, że zachowanie Strony naruszyło lub mogło naruszyć interes szerszego kręgu podmiotów/wierzycieli, a zatem stworzyło stan zagrożenia powstaniem zatorów płatniczych w gospodarce. Uzasadnione jest zatem wymierzenie Stronie kary, aby powstrzymać ją od popełniania tego czynu w przyszłości. W ten sposób realizuje się jednocześnie pośrednia ochrona wierzycieli, którzy często - w obawie przed utratą zamówień - nie dochodzą swych wierzytelności w stosunku do dłużników.

2. Ustawowa przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary

- (89) Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy, w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej, Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.
- (90) W odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z 5 grudnia 2024 r. odnośnie wskazania okoliczności mogących stanowić podstawę do odstąpienia przez Prezesa Urzędu od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy, Strona postępowania w piśmie z 20 stycznia 2025 r. r. wskazała, że nie identyfikuje przypadków na okoliczność wynikającą w art. 13v ust. 7 Ustawy w okresie objętym postępowaniem. Jednakże, w piśmie z 25 czerwca 2025 r. Strona zawarła alternatywny wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust 7 Ustawy, nie przedstawiając jednak jakichkolwiek informacji oraz dowodów, na uzasadnienie przedmiotowego wniosku.
- (91) Wskazać należy, że odstępowanie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym i może znaleźć uzasadnienie jedynie w wyjątkowych sytuacjach (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 grudnia 2020 r., sygn. akt II GSK 855/20, LEX nr 3115072).
- (92) Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej

- (93) Wymierzając wysokość administracyjnej kary pieniężnej Prezes Urzędu w pierwszej kolejności ustalił wysokość kary maksymalnej w oparciu o wzór ustawowy, określony w art. 13v ust. 2, a następnie dokonał jej miarkowania w oparciu o dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 13 ust. 2b pkt 1-5 Ustawy. W oparciu o przywołane przepisy prawa i mając na względzie całokształt materiału dowodowego Prezes Urzędu zbadał, czy

w niniejszej sprawie występują okoliczności obciążające lub łagodzące i rozważył, jaki powinny mieć one wpływ na wysokość kary pieniężnej.

3a. Maksymalna wysokość kary pieniężnej

(94) Zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy - wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może być większa niż obliczona według następującego wzoru:

$$WK = (WŚ1 \times 1\%) + (WŚ2 \times 2\%) + (WŚ3 \times 4\%) + (WŚ4 \times 12\%) + (WŚ5 \times 24\%)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- WK - maksymalną wysokość administracyjnej kary pieniężnej,
- WŚ1 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, nie przekracza 30 dni,
- WŚ2 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 31 do 60 dni,
- WŚ3 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 61 do 120 dni,
- WŚ4 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie

pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 121 do 365 dni,

- WŚ5 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, przekracza 365 dni.

(95) Odnosząc się do treści art. 13v ust. 2a Ustawy, Prezes Urzędu wskazuje, że dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, w tym ustalając wystąpienie nadmiernego opóźniania się przez Stronę ze spełnianiem świadczeń pieniężnym w okresie objętym przedmiotowym postępowaniem, uwzględnił treść art. 13b ust. 4 Ustawy i pominął świadczenia pieniężne (o ile świadczenia te zostały zidentyfikowane w przekazanej przez Stronę Tabeli nr 1):

- 1) których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania,
- 2) wynikające z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej,
- 3) wynikające z transakcji handlowych zawieranych w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

(96) Prezes Urzędu przedstawił wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w Tabeli A jednocześnie, wskutek wyliczenia dla każdego z nich liczby dni opóźnienia zakwalifikował każde z tych świadczeń do właściwej grupy opóźnień określanych symbolami od WŚ1 do WŚ5.

(97) Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w poszczególnych grupach opóźnienia wyniosła:

- 1) WŚ1 = [informacja chroniona]
- 2) WŚ2 = [informacja chroniona]
- 3) WŚ3 = [informacja chroniona]
- 4) WŚ4 = [informacja chroniona]
- 5) WŚ5 = [informacja chroniona]

(98) W celu obliczenia maksymalnej wartości administracyjnej kary pieniężnej (WK) Prezes Urzędu zastosował wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy:

$$WK = (WŚ1 \times 1\%) + (WŚ2 \times 2\%) + (WŚ3 \times 4\%) + (WŚ4 \times 12\%) + (WŚ5 \times 24\%)$$

(99) W stanie faktycznym niniejszej sprawy, maksymalna wysokość administracyjnej kary pieniężnej obliczona w oparciu o ustalenia poczynione w przedmiotowym postępowaniu,

w tym przy uwzględnieniu ustalonych wartości WŚ maksymalna wartość administracyjnej kary pieniężnej obliczonej w sposób zgodny z powyższym wzorem tj.:

WK = [informacja chroniona]

3b. Miarkowanie kary pieniężnej

(100) Zgodnie z art. 13v ust. 2b Ustawy, przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy, Prezes Urzędu bierze pod uwagę następujące dyrektywy wymiaru kary:

- 1) wagę naruszenia,
- 2) okoliczności naruszenia wykazane przez stronę postępowania,
- 3) działania podjęte przez stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia,
- 4) współpracę strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania,
- 5) spełnienie przez stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

(101) W powyższym zakresie Prezes Urzędu, w toku niniejszego postępowania, wzywał Stronę do opisanie przywołanych okoliczności wraz z przedstawieniem materiału dowodowego wskazującego na ich wystąpienie.

(102) Organ administracji publicznej stosuje wskazane dyrektywy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej stosownie do stanu faktycznego i prawnego występującego w sprawie. Wymaga tego zasada indywidualizacji kary (zob. M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. VIII, Opublikowano: WKP 2020).

(103) Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na względzie treść art. 13v ust. 2b pkt 1-5 Ustawy, Prezes Urzędu rozważał odrębnie każdą z dyrektyw wymiaru kary w zakresie istnienia okoliczności łagodzących i obciążających. Zestawiał ze sobą te okoliczności w ramach każdej z dyrektyw, aby ocenić, czy dają one podstawę do złagodzenia lub zaostrzenia kary w ramach danej dyrektywy. Punktem wyjścia było ustalenie wagi naruszenia w ramach stosowania pierwszej dyrektywy wymiaru kary, na podstawie której Prezes Urzędu ustalił wysokość kary stanowiącą podstawę jej miarkowania w oparciu o kolejne dyrektywy wymiaru kary (podstawa miarkowania kary). Co do każdej kolejnej dyrektywy wymiaru kary Prezes Urzędu rozważał, czy i w jakim stopniu wpływa ona na wysokość kary poprzez określenie,

czy powoduje ona odpowiednio: podwyższenie, obniżenie lub brak wpływu na podstawę wymiaru kary.

- (104) W odniesieniu do pierwszej dyrektywy wymiaru kary, czyli wagi naruszenia (art. 13v ust. 2b pkt 1 Ustawy), Prezes Urzędu zważył, co następuje.
- (105) W niniejszym postępowaniu naruszenie prawa ma postać naruszenia ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, określonego w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy.
- (106) Waga naruszenia w konkretnej sprawie powinna być zatem oceniana w kategoriach stopnia naruszenia ustawowego zakazu.
- (107) Rozważając wagę naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, należy wziąć pod uwagę stopień naruszenia dóbr i wartości chronionych Ustawą przez sprawcę deliktu administracyjnego. Do dóbr i wartości chronionych przez Ustawę bez wątpienia należy dotrzymywanie przez przedsiębiorców, w obrocie handlowym zobowiązań umownych w zakresie terminowego regulowania płatności oraz stosowanie w relacjach handlowych terminów zapłaty zgodnych z Ustawą. Ma to prowadzić do poprawy dyscypliny płatniczej, a co za tym idzie zapobiegać powstawaniu zatorów płatniczych, co jest kluczowe dla zapewnienia ochrony konkurencji oraz stabilności gospodarki. W ten sposób ma się realizować pośrednia ochrona interesów ekonomicznych wierzycieli.
- (108) Jednocześnie, mając na względzie indywidualizację kary, przy ocenie tej przestanki należy również wziąć pod uwagę subiektywną stronę skali naruszenia zakazu, a zatem relatywizować ją do skali prowadzonej przez Stronę postępowania działalności, wyrażającej się w łącznej liczbie faktur lub wartości świadczeń pieniężnych analizowanych w okresie objętym postępowaniem.
- (109) W zakresie wagi naruszenia należy wskazać, że ustalona liczba dni opóźnienia w załączonej do niniejszej decyzji Tabeli A w większości przypadków przekracza 7 dni. Prezes Urzędu byłby skłonny uznać wagę naruszenia za znikomą, a więc uzasadniającą obniżenie kary, jedynie w razie znacznej przewagi nieznacznych opóźnień, maksymalnie do 7 dni, w odniesieniu do wszystkich opóźnień ustalonych w sprawie. Prezes Urzędu ustalił, że liczba Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wyniosła łącznie 130, przy czym w 69 przypadkach liczba opóźnienia przekroczyła przywołane 7 dni, co stanowi aż 53% przypadków. Świadczenia pieniężne opóźnione do 7 dni wynoszą 61 przypadków i biorąc pod uwagę również ich wartość tj. [informacja chroniona] zł oraz wartość świadczeń spełnionych z opóźnieniem powyżej 7 dni tj. [informacja chroniona] (łączna wartość świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie [informacja chroniona] zł) nie można stwierdzić, że została spełniona przesłanka umożliwiająca obniżenie kary z tytułu wagi naruszenia.

Wskazać należy, że w okresie objętym postępowaniem tj. luty 2024 r. marzec 2024 r. kwiecień 2024 r. występują i to licznie ustalone świadczenia pieniężne zapłacone z opóźnieniem powyżej 7 dni.

- [illegible]

[illegible]

- [illegible]

- zgodność przedkładanych przez Stronę dowodów z treścią wezwań Prezesa Urzędu i ich terminowość,
- rzeczowość udzielanych odpowiedzi i zupełność przekazywanych danych.

(122) W zakresie współpracy Strony z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania należy wskazać, że Strona co do zasady prawidłowo wypełniła przekazaną jej Tabelę nr 1, a także terminowo odpowiadała na wezwania. Okolicznością łagodzącą w tym zakresie jest aktywna oraz wynikająca z własnej inicjatywy współpraca Strony z Prezesem Urzędu i przekazanie informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu w wyznaczonym terminie (art. 13f Ustawy). Strona pismem z 20 stycznia 2025 r. zobowiązała się, z własnej inicjatywy, do przekazania materiału dowodowego do poszczególnych świadczeń, następnie pismem z 27 stycznia 2025 r. przekazała kompletny materiał dowodowy, w tym umowy, faktury, protokoły odbioru, oświadczenia i dokumenty księgowe.

(123) Wobec powyższego, Prezes Urzędu uznaje przedmiotową okoliczność za łagodzącą w ustaleniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej.

(124) W zakresie spełnienia przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania (doręczenie Stronie postanowienia o wszczęciu postępowania nastąpiło 29 listopada 2024 r.) wskazać należy, że Prezes Urzędu nie stwierdził w niniejszej sprawie zaistnienia okoliczności, o której mowa w art. 13v ust. 2b pkt 5 Ustawy.

(125) W odpowiedzi na wniosek Strony z 13 stycznia 2025 r. Prezes Urzędu pismem z 20 stycznia 2025 r. poinformował, że z treści art. 13v ust. 2b pkt 5 Ustawy wynika, że aby udowodnić w toku postępowania fakt spełnienia świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w okresie objętym postępowaniem wraz z należnymi dostawcom towarów/usług odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych należałoby przekazać informacje o wysokości uiszczonych odsetek i daty ich zapłaty wraz z uwierzytelnionymi kopiami np. potwierdzeniami przelewów w zakresie świadczeń pieniężnych niespełnionych w terminie i odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych. Strona postępowania, wobec stwierdzonych opóźnień nie przedłożyła potwierdzenia, że dokonała w ciągu 60 dni od dnia doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania tj. do 28 stycznia 2025 r. zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od świadczeń pieniężnych, których nie spełniła w terminie.

(126) Wobec powyższego, Prezes Urzędu uznaje tę okoliczność za neutralną, tj. niemającą wpływu na ustalenie wysokości kary pieniężnej.

3c. Wysokość kary pieniężnej

- (127) Prezes Urzędu ustalając wymiar kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę, uwzględnił na korzyść Strony opisane powyżej przesłanki łagodzące, tj. działania podjęte przez Stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia oraz współpracę strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.
- (128) Mając na uwadze wyżej wskazane okoliczności, mające wpływ na wymiar kary pieniężnej, Prezes Urzędu dokonał miarkowania maksymalnej administracyjnej kary pieniężnej ustalając ją w wysokości **62 272 złote** i orzekł jak w punkcie I.2. sentencji decyzji.
- (129) Jest to zarazem kara mieszcząca się w granicach kary maksymalnej, obliczonej w sposób określony w art. 13v ust. 2 Ustawy, z pominięciem świadczeń wskazanych w art. 13v ust. 2a Ustawy i uwzględniająca dyrektywy wymiaru kary, o których mowa w art. 13v ust. 2b pkt 1-5 Ustawy.
- (130) Prezes Urzędu wskazuje, że kara pieniężna ma znaczenie prewencyjno-wychowawcze dla samego przedsiębiorcy i ma zapobiec ponownemu naruszeniu przez Stronę przepisów Ustawy. W konsekwencji, kara ma zatem być nie tylko odczuwalną dolegliwością dla Strony, jako reakcja na naruszenie przepisów, ale także wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, i to zarówno dla podmiotu karanego, jak i innych przedsiębiorców dopuszczających się nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Kara ta ma za zadanie motywować adresatów norm prawnych do ich respektowania i służy zapobieganiu ponownemu naruszeniu przepisów Ustawy w przyszłości. Wymierzona Stronie kara pieniężna jest adekwatna do stopnia dokonanego przez Stronę naruszenia w okresie objętym postępowaniem.
- (131) Stosownie do treści art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.
- (132) Na podstawie art. 13v ust. 3 Ustawy Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej o której mowa w ust. 1, o 20% - w przypadku gdy strona postępowania w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji uiszcza w całości karę pieniężną oraz zrzeknie się wobec Prezesa Urzędu prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. W takim przypadku zgodnie z art. 13v ust. 4 Prezes Urzędu wydaje decyzję o zwrocie nadpłaconej kary pieniężnej.
- (133) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, stanowią dochód budżetu

państwa i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

- (134) Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa Urzędu niniejszą decyzją, Strona postępowania jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

VI. Koszty postępowania

- (135) Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.
- (136) Zgodnie z art. 263 § 1 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.
- (137) Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.
- (138) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.
- (139) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 614,10 złotych.

Dowód: Wykaz kosztów postępowania [dokument nr 129]

- (140) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 614,10 złotych i orzekł jak w punkcie II.1 sentencji decyzji. Ww. kwotę należy uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

VII. Pouczenie

- (141) Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy¹² zgodnie z art. 13v ust. 9 Ustawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji¹³. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji¹⁴.
- (142) Zgodnie z art. 13v ust. 3 Ustawy Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej o której mowa w ust. 1, o 20% - w przypadku gdy strona postępowania w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji uścił w całości karę pieniężną oraz zrzeknie się wobec Prezesa Urzędu prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. W takim przypadku zgodnie z art. 13v ust. 4 Prezes Urzędu wydaje decyzję o zwrocie nadpłaconej kary pieniężnej.
- (143) Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji¹⁵.
- (144) Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu¹⁶.
- (145) Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
- 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł¹⁷.

¹² Na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy

¹³ Na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 kpa w zw. z art. 13q Ustawy

¹⁴ Na podstawie art. 130 § 1 i 2 z art. 127 § 3 kpa w zw. z art. 13q Ustawy

¹⁵ Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935), dalej: „p.p.s.a.”

¹⁶ Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

¹⁷ Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535)

(146) Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika¹⁸.

(147) W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, na które, stosownie do treści art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, przysługuje zażalenie, wskazać należy, że:

- 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy¹⁹;
- 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa Urzędu w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia²⁰;
- 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie²¹;
- 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie²²;
- 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu²³;
- 6) od skargi na niniejsze postanowienie pobierany jest wpis stały w wysokości 100 zł²⁴;
- 7) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika²⁵.

(148) Stosownie do treści art. 13x Ustawy:

- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;

¹⁸ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

¹⁹ Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 kpa w zw. z art. 13q Ustawy.

²⁰ Na podstawie art. 141 § 2 w zw. z art. 144 w zw. z art. 127 § 3 kpa w zw. z art. 13q Ustawy.

²¹ Na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

²² Na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

²³ Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

²⁴ Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535).

²⁵ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, odsetek nie nalicza się.

VIII. Wykaz załączników do decyzji

1. Tabela A

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
Ewa Matysiak
Dyrektor Departamentu Postępowania w
Sprawach Zatorów Płatniczych
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymuje: [informacja chroniona]

Niniejsza decyzja nie podlega doręczeniu w trybie art. 4 i 5 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), w związku z art. 147 ust. 5 tej ustawy i w konsekwencji jej doręczenie nastąpi poprzez nadanie korespondencji na konto jej adresata w ePUAP, zgodnie z dyspozycją art. 147 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.